

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Suumma [!] de laudibus christifere virginis Marie

Albertus <Magnus, Heiliger>

Colonie, 1502

VD16 A 1357

Prologus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69610](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69610)

Prologus

¶ Prologus in summā virgineā ac mariale editā a venerabili
antistite Alberto magno sup euāgelio Missus ē angel⁹ Gabriel

Olara est et que nunq̄ mar⁹
cescit sapiētia. sicut scriptū ē Sap. vi. et facile videt ab his
q̄ diligunt eā et inuenit ab his q̄ q̄runt eā. p̄occupat eos
q̄ occupācūt se vt illis se p̄oz ostēdat. q̄ de luce vigilauerit ad eā nō la-
borabit. Assidentē eū illā in forib⁹ suis inueniet. cogitare ḡ de illa est
sensus p̄summat⁹. Et q̄ vigilauerit p̄pter illā cito secur⁹ erit. qm̄ di-
gnos se circuit ip̄a q̄rens. et in vijs suis d̄ndet se illis hilariter. et in oī
p̄uidētia occurret illis Itē scriptū ē Eccl. xxiij. Qui edūt me adhuc
esurierit. et q̄ bibūt me adhuc sitiet. Qui audit me nō p̄fundet. et q̄
opant in me nō peccabūt. Qui elucidāt me vitā eternā habebūt. His
iusinodi ḡ largiflue sponsonis subnix⁹ fiducia fiducialr̄ mitto ma-
nus in op⁹. Alis certe sup meū ingeniolū et sciētiolā meā me nimū
euenare. Scio at̄ q̄ nō ē abbreviata man⁹ d̄ni s̄ adhuc oīa possibi-
lia sunt credēti. Est at̄ op⁹ qd̄ acceptam⁹ d̄nce incarnatōis exorditū
describens nre redēptōis mysteriū. qd̄ in laudē et gl̄iam et honorē glo-
riosissime et soli⁹ vere honorate sup oēm creaturā ḡginis matris dei
ip̄ius auxilij specialissima p̄fidētia suscepim⁹ in laborē et in eiusdē mi-
sericordia tāq̄ in firmissima spei nre anchora. expectātes finē p̄sum-
matōis et p̄miū laboris q̄ emotrix volūtatis et cā opatōis et insp̄ctrix
intentōis. Obsecro ḡ in p̄mis misericōdiam dei et oīpotentē patre mise-
ricordiaz q̄ lucē inhabitat inaccessibile vt effugat lumie sue clarita-
tis erroris fallacia falsitat⁹ zizania vanitat⁹ gl̄ia. det mihi vez intelli-
gere et vez dicere de nre ip̄ius misericōdie et veritat⁹. Obsecro et eos qui
p̄ns opusculū forsan dignabunt insp̄cere. vt si qd̄ in ip̄o ex sui forst̄
tan vt p̄tingit nouitate aures ip̄oz tāq̄ dubiū pulsauerit. nō facile
ascribant temeritati s̄z parcat̄ poti⁹ simplici deuotōi. Nō em̄ intēdi-
mus gl̄iosam ḡginē nris mēdacijs adornare vel etiā stilo altiloquo
capaciorib⁹ intelligētis aliqd̄ noui aut magni eudere et nō gl̄iosam
ḡginē laudare et nosinetipos ostētare. s̄z rudib⁹ et simplicib⁹ mei filib⁹
deuotōis mun⁹ p̄ s̄ba simplicia ministrare. Necū em̄ bñ agit q̄uis
nihil dignū reputatōe de b̄ndictissima d̄na tāq̄ indign⁹ vita et mi-
nimus sc̄ia si nihil mei pectoris ore ptulero. Si tñ occasione de ip̄a
scribēdi et loquēdi sapiētib⁹ subministro. Ut at̄ lector in h̄mōi op̄is
materia min⁹ laboris habeat. Et p̄tinentiā ip̄ius plenius summam
p̄cognoscat. Quedā q̄si p̄ncipia p̄mittā q̄ lucē sequētib⁹ ministrabūt
Et titulos postponā p̄ q̄s materia p̄phendat̄ diuisa. Et lectori illud
qd̄ de materia insp̄cere. p̄ tpe voluerit exp̄dit⁹ d̄mōstret. Quicquid

Prologus

tibi occurrit in rōne faciendū scias fecisse deū tāq̄ bonoz oīm p̄dito
rem. Aug. de li. arbi. Cū de summū vt minimū bonū cōicauit. cōica
uit oē cōicabile alicubi. Dio. q̄ p̄petates inferiorū hñt superiores cū ex
cellētia Idē. Lex q̄dē hec ē diuinitas sacratissima p̄ p̄ma scda ad suā
diuiniſsimā reducere lucē zc. Idē. Ad oē incōueniēs in deo seq̄t im
possibile. z ad oē p̄ueniens cui maior rō nō repugnat seq̄t necessariū
Anselm. Autoritas fidē flagitat z ratōni honore p̄parat Ratio ad
intellectū cognitōemq̄ p̄ducit. q̄ nec autoritate rō penitus dese
rat cū p̄siderat cui credendū sit. Et certitudinis snia ē ipius tā cognt
te z p̄spicue veritatis autoritas. Itē Aug. de vera religione. Que
rendū est rōni qd̄ p̄sentiat veritati. fiatq̄ ipa veritas autoritas sine
q̄ nec ē nec valet autoritas. Bern. Ibi secure quisq̄ sensu suo abun
dat. vbi vel certe rōni vel manifeste autoritati nō obuiat qd̄ sentit.
Aug. xij. li. p̄fel. Cū quisq̄ in scripturis sacris conat̄ sentire id qd̄ in
eis sensit q̄ scripsit qd̄ mali ē si sentiat hoc qd̄ tu lux oīm veridicariū
mentiū ostēdis vez eē. etiā si hoc nō sensit ille quē legit cū z ille vez
nec tñ hoc senserit. Idē ibidē. Cū aliq̄s d̄t hoc sensit q̄ ego religio
sus me arbitror dicere cur nō vtrūq̄ potius. si vtrūq̄ vez ē. z si qd̄
terciū. z si qd̄ q̄rtū. z si qd̄ aliud. oīno vez quispiā in his v̄bis vide
at. Cur nō oīa illa vidisse credat̄ p̄ quē deus vnus sacras lrās vera z
diuersa visuris multoz sensibz t̄pauit. Ego certe intrepid. de corde
meo p̄nūcio. si ad culmē autoritatis aliqd̄ scribere sic mallem scribere
vt qd̄ veri quisq̄ de his rebz cernere possit id v̄ba mea resonarēt. quā
vt meā verā sniam ad hoc aptius ponerē vt excluderē alias quaruz
falsitas me nō possit offendere. Aug. ibidē Sensit moyses in his ver
bis in p̄ncipio zc. z cogitauit cū ea scriberet quicqd̄ h̄ veri potuim⁹
inuenire. z quicqd̄ nos nō potuim⁹ aut nōdū possum⁹. z tñ in eis in
ueniri p̄t. Aug. sup̄ Sen. q̄ nec in sp̄ualibz nec in corp̄alibz aliqd̄ est
vacuū. B̄tissima v̄go a nullo illustriū vincit in aliq̄. Un̄ Augusti.
Cū de pctis agit nulla de ea fit questio. Anselm. in li. de pctō z p̄ce
ptu v̄ginali. B̄tissima v̄go ea puritate nitebat q̄ maior sub deo ne
quit intelligi. Bern. in eplā ad lugdunēses canonicos Ego puto q̄
copiosior sanctificatōis b̄ndictio in eā descendit q̄ ipius nō solū scifi
cavit ortu. s̄ etiā vitā ab oīni deinceps pctō custodiret immunē qd̄ al
teri nemini in natis mulierz credit eē donatū. Decuit nimir̄ reginam
v̄ginū singulari p̄uilegio absq̄ oīni pctō ducere vitā q̄ dū peccati
mortalisq̄ pareret redēptozes mun⁹ vite z iusticie oībz obtineret q̄ ei
nullū bonū defuit. cuius pura creatura in statu vie capax fuit.